

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXII. (26)

No. (Štev.) 40

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

4. oktobra 1973

Med zmago in nastopom

Latinsko ameriški kontinent je zaradi svojih ostrih značilnosti vedno bil v ospredju zanimanja vsega sveta. To zanimanje se je zadnje čase še povečalo, zlasti zaradi nekaterih konkretnih primerov, kot sta to bila čilska izkušnja s komunistično vlado in pa argentinska pot „institucionalizacije“, to je, povratek v veljavno ustavnih določil. Dramatični razplet obeh situacij je bil skoraj istočasen, par dni razlike med Allen. dejevimi padcem in njegovo smrtjo, ter volitvami v Argentini, ki so po osemnajstih letih znova vrnilo oblast Peronu. Opazovalci se sprašujejo, kam se bosta sedaj namenili obe državi. In nas trenutno najbolj zanima, kam se bodo obrnili dogodki v Argentini. To je tudi snov pričujočega članka.

Niso na mestu lahkomišne prerokbe, pa tudi so se opazovalci argentinskega političnega življenja že odvadili prerokovati, prevečkrat se je v zadnjih časih realnost oddaljila od prerokb. Pač pa je v resni analizi sedanjega položaja edini veljavni ključ ugotovitev vsaj glavne smeri v bodočem političnem delovanju v državi.

Nočna resna analiza ne more iti mimo značilnih dob, ki jih pozna politično vrvenje. Te dobe so se hitro menjale zadnje čase, in imele vsaka svojo značilnost. Od nastopa peronistične vlade pa do danes, lahko zaznamo vsaj tri, ki se bistveno razlikujejo. Prva, doba predsednika Dr. Cámpora, približno dva meseca, je bila značilna zaradi anarhije, ki je vladala na vseh področjih: zasedbe šol in fakultet, zanikanje avtoritete v državnih organih, prosto delovanje prevratnih skupin, itd. Naslednja doba je tekla od nastopa predsednika Raúl Lastirija, pa do 23. septembra, dneva volitev. Vzpostavitev večjega reda vsaj v državnem območju in ostrejši nastop proti gverili je bila njena značilnost.

Tretja doba pa je ta, ki teče od volitev do nastopa Perona kot predsednika države. In prav v tej dobi, ko še vlada Raúl Lastiri, je mogoče najti zanesljive elemente za presojo bodoče usmeritve. Dejstvo, da je na sam dan volitev, ko so bile te v polnem teku, odstopil prejšnji šef federalne policije in je bil takoj na njegovo mesto imenovan drug, ki je znan po svojem ostrem stališču proti gverili, je kaj simptomatično. Takoj naslednji dan je vlada sama izdala odlok, s katerim je postavila „izven zakona“ delovanje najbolj ekstremne gverilske organizacije.

Oster nastop proti gverili pa istočasno predstavlja oddaljitev od politične levece. Prav tako pa tudi, vsaj v principu, odsekanje s telesa peronizma, raznih levičarskih skupin, ki so se udomačile v tem gibanju. Vprašanje je sedaj le še, kako bo peronizem pričel s čiščenjem v lastnih vrstah vseh tistih elementov, ki so se vanj infiltrirali v iskanju političnih dividendov v prid levece.

Da peronizem lahko kratkoma obrne hrbet leviči odgovarja v prvi vrsti njegovi volilni zmagi. Je pa tudi odsev zavesti, da lahko računa v resnem delu za narodov prid z drugo najmočnejšo stranko, t. j. radikalno. Ob priliki uboja glavnega tajnika CGT (Glavne delavske konfederacije) Ruccija so prav radikalni poslanci v parlamentu najustrejeje obsojali to dejanje, in želi največje odobravanje s strani peronističnega bloka.

Prav ob priliki prej omenjenega uboja Ruccija, so opazovalci zaznali dvoje značilnih primerov. Ko je prispel v poslopje CGT, kjer so zemeljski ostanki ubitega gremialista čakali pokopa, poveljnik vojske gen. Carcagno, so ga navzoči sprejeli s ploskanjem, medtem ko je bil z ogorčenjem vrnjen venec, ki ga je poslala neka univerzitetna organizacija.

Še bolj simptomatične so Peronove izjave nekemu italijanskemu dopisniku (izjave, ki doslej še niso bile zanikane), v smislu opozorila Kubi, ko je dejal: „Kubo opozarjam: naj ne izvaja igre

TRAGIKA KOROŠKIH SLOVENCEV

MED DVEMA OGNJEMA

Zadnja leta je slovenska manjšina na Koroškem prišla v vedno težji narodni položaj. Pritisk s strani avstrijskih oblasti v smislu ponemčenja vsega koroškega življa se je jasno kazal v nastopih, dekretih, načrtih, sploh v sistematičnem kršenju člena 7. državne pogodbe, po katerem je bila Slovincem v Avstriji zagotovljena velika mera svobodnega narodnega življenja.

Položaj, ki je grozil z narodnim poginom, se ni spremenil niti ob menjavi vlad. Tako Avstrijska ljudska stranka, kot socialisti so Slovincem obljubljali polno rešitev njihovih problemov v raznih volilnih načrtih, kar pa so seveda takoj pozabili, čim je prešla volilna doba. Dunaj je še naprej mirno kazal hrbet slovenskim zahtevam in teptal slovenske pravice.

Prišlo je do nekako narodne prebuditve. Do bolj ostrega nastopa sicer plašnih Korošcev. Ko je zvezni kancler Kreisky odločil postaviti dvojezične napise v nekaterih mestih in vaseh južne Koroške, so Slovenci ostro zahtevali polnost pravic na tem področju, in še ostreje protestirali ob kriminalnih izgredivih, ko so bili dvojezični napisi uničeni s strani nemških prenapetežev. Tedaj je vse slovenstvo vstalo v bran koroškemu rojakom. Manifestacije so se vršile v Sloveniji, protestna pisma in izjave so z vsega sveta deževale na Dunaj, ves narod je zahteval pravice za teptane brate.

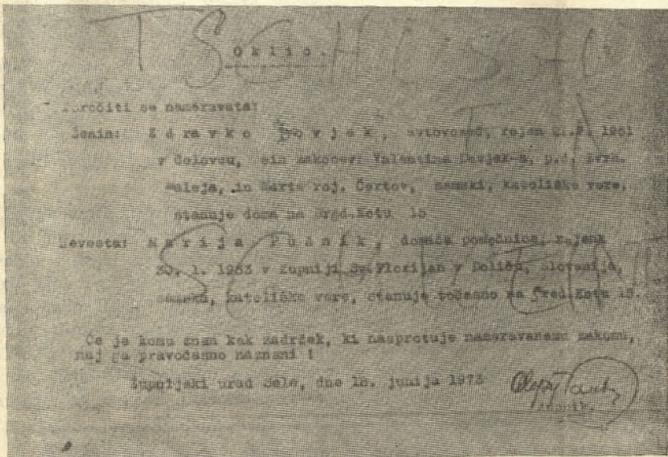
Tedaj pa so voditelji koroških Slovincem naredili usodno napako. V težkem položaju so se naslonili na matično državo, Slovenijo, t. j. na Ljubljano in posredno na Beograd. Pomoč je iz Ljubljane sicer prišla, bolje, objuba pomoči, kajti doslej se položaj koroških rojakov, kljub obljubam in nekaterim diplomatskim korakom, ni popolnoma nič

izpremenil. Še huje: malenkostna pomoč, ki je iz Ljubljane prišla, je bila dana za ceno odstopa od številnih načel. V Narodnem svetu koroških Slovincem je prišlo do presenetljivih in nenadnih sprememb, enotna slovenska fronta na Koroškem se je razblinila. Celotno politično delovanje je postalo vedno bolj odvisno od ukazov iz Ljubljane.

Sledili smo pisanju celovskega Našega tednika. Uradno glasilo Narodnega sveta se je vedno bolj oddaljevalo od svoje prvotne linije. Vedno manj je bilo članov, ki bi lahko motili komunistični režim v domovini, dokler ni šlo tako daleč, da se skoraj lahko primerja list kot podružnica ljubljanskega „Dela“. Slično gledanje na domače in svetovne dogodke, slična terminologija...

V torek, 18. septembra, je zvezni sekretar za zunanje zadeve v Beogradu, Miloš Minić sprejel v avdienci delegacijo koroških Slovincem, kateri so načelovali dr. Joško Tischler, Filip Warasch, dr. Franci Zwitter in Ljubo Urbajs, torej vodilni možje obeh koroških političnih formacij. Prišli so, da ponovno prosijo pomoči s strani jugoslovanske zvezne vlade v njihovem boju za narodne pravice. In ponovno so odnesli le obljube in prazne fraze, kot ta da „v načelih jugoslovanske politike do vprašanja slovenske narodne skupnosti ni nobene razlike med stališči Ljubljane in Beograda“. Stališči, ki sta po drugi strani znani: prvi interes je diktatura, vse ostalo, tudi narodi in njihove manjšine, se morajo temu interesu podvreči

Koroški Slovenci se nahajajo v tragičnem položaju. Stojijo prav med dvema ognjema: med Dunajem in Ljubljano, ki se ne razlikuje od Beograda. Od obeh strani jim preti propad. Ponujajo se jim le prazne obljube, medtem ko naroda na Koroškem bije zadnja ura.

VISEK NESTRPNOSTI. Še en dokaz nemške nestrpnosti napram Slovincem na Koroškem. Poročno naznanilo, izobešeno na župnijski deski v Selah, kjer župnikuje g. Vavti, je roka neznanega nestrpneža umazala s psovko: ušivci, svinje. Nova grenka kaplja v trpljenju koroških Slovincem.

ki jo je delala v čilu“ in pa da „smo odločno protimarksisti.“

Po drugi strani pa je jasno stališče ministra za vzgojo dr. Taiana, ki je zahteval od komunističnega rektorja buenosaireske univerze, da je odstopil. V tem smislu, se je zadnje čase govorilo o namigu s strani oboževanih sil v smeri treh „želja“, ki bi bile: sprememba v vodstvu federalne policije, prekinitve z gverilo in pa red na univerzi. Doslej je bilo tem namenom ugodeno. In čim bolj se Perón oddaljuje od levece, tem bliže se postavlja stališču oboževanih sil. Gen. Carcagno se je mnogokrat izrazil za legalista. Vojska sama je doslej dala že mnogo dokazov, da nima nobenega namena vmešavati se v delovanje vlade, dokler bo to delovanje v okviru zakonov in ustave. Isto, nič več in manj, pa je bila doslej želja Perona do vojske.

Mnenje je, da je po drugi strani želja Perona, naj bi sedanji predsednik Lastiri rešil najbolj sporne točke političnih odnosov. V tem smislu je tudi razlagati hitrico v univerzitetnem pro-

blemu in v nastopu proti gverili. Nova vlada, ki bo nastopila 12. oktobra si ne želi novih problemov. Teh je na vseh področjih dovolj zaradi samega težkega položaja države. Prav zato se je tudi „zataknil“ v parlamentarni komisiji zakonski osnutek o razporoki, in senat ne hiti v preučevanju zakona o stabilizaciji učiteljev na privatnih šolah, dve točki, ki bi lahko povzročili odpor cerkvenih krogov.

Tak je položaj ob bližini nastopa svojega tretjega predsedništva, ki ga bo kmalu izvedel gen. Juan Domingo Perón. Doba, ki se bo tedaj začela, bo imela gotovo svojstvene značilnosti. Želja vseh državljanov, ki je tudi naša želja pa je, da bi se celoten razvoj izvedel v okviru svobode medsebojnega spoštovanja, kar je podlaga za vsako trajno delo, zlasti pa še za delo narodne obnove, ki ga peronistična vlada obljublja in namerava izpeljati. V tem okviru in pod tem vidikom ob zgodovinsodila novo dobo, ki se bo začela 12. oktobra.

Iz roda v rod

Glavne misli iz govora g. Jožeta Košička na proslavi dvanajste obletnice Slomškovega doma v nedeljo, 30. t. m.

„Znano je, da trdijo, da nobena emigracija ničesar ne pozabi in se ničesar ne nauči. Brez dvoma je prav, da pozabimo vse tiste naše napake, ki so nas v svobodnih dneh slabile in dostikrat smešile, nikakor pa ne smemo pozabiti tega, kar nam je bilo vsem sveto: svoje vere, svoje ljubezni do naše zemlje in materinega jezika in pa trdni pojmi o poštenju povsod: v družini, v vasi, in občini, v trgovini, v politiki, v gospodarstvu. Vse to se je v naši domovini izražalo v treh oblikah: prva cerkev, ki nas je učila verovati v Boga in ubogati njegovo postavo, potem rojstna hiša, kjer smo se z materinim mlekom napili ljubezni do slovenske grude in do slovenske besede in nato prosvetni dom, ki nas je navajal, kako naj spopolnimo, kar nam je dala Cerkev in dom z znanjem, ki nam ga je dala šola, da bo vse skupaj koristilo nam samim in narodu. Tega ne smemo in nečemo pozabiti, tudi če živimo 15.000 kilometrov daleč od domovine.“

Tudi smo se naučili v emigraciji mnogokaterih koristnih stvari. Naučili smo se, kako smo majhni v velikem svetu. Vedeli smo, da bomo izgubili v vrstah osemmillionskega mesta, če se ne zberemo in utrdimo. Tako smo s trudom in znanjem začeli graditi okrog velemesta slovenske prosvetne domove, ki kot zlata veriga družijo slovenski življenj. Eden prvih in cvetočih je prav Slomškov dom, ki danes praznuje svojo novo obletnico.

Kaj za nas ti domovi pomenijo, se dostikrat niti ne zavedamo. Osem slovenskih šol ima v njih svoje prostore in plemenita učiteljska srca, ki se brezplačno žrtvujejo za to, da novi slovenski rod čuti in govori po naše. Tam se čuje slovenska pesem in slovenska beseda z družvenega odra, tam strokovnjaki predavajo svojim rojakom, tam se vrše tečaji, športne tekme in se nudi mladini zdrava zabava — tam čutimo, da smo doma in ne tako majhni.

Te domove je zgradil stari slovenski rod ne zase, ampak za mladi rod.

Mladi prijatelji, sprejmite s hvalečnostjo in priznanjem to darilo vaših starih. Naj vam bodo domovi dragocena dediščina, ki jo boste upravljali vestno v namen, za katerega so bili zgrajeni, s trdnim sklepom, da jih boste, ko boste vi zasedli mesto starih, izročili v roke njim, ki že prihajajo za vami, vedno zvesti geslom: Vera v Boga, zvestoba materini besedi in boj za poštenost v zasebnem in javnem življenju. Na tej podlagi bomo lahko dokazali vsem črnogledom glede naše narodne bodočnosti, da so nam dane vse možnosti, da se kljub dalji in kljub več kot sovražnemu ravnanju domovine, vendar lahko ohranjamo iz roda v rod.

Prepričani smo, da današnji mladi rod to hoče in tudi zmore.

ZRAK IN VODA V JUGOSLAVIJI

Kakor večina zahodnoevropskih držav ter ZDA in Japonska, tako se je tudi Jugoslavija zaradi hitre urbanizacije in industrializacije znašla pred problemom onesnaženja zraka in vode najosnovnejših življenjskih elementov za zdrav razvoj prebivalstva in narave sploh.

Problem onesnaženja zraka in vode v industrializiranih državah je postal tako pereč, da so ZN pomladi lanskega leta organizirali posebno konferenco v Stockholmu, na kateri so strokovnjaki razpravljali o zadevi. Konferenca se je udeležila tudi jugoslovanska delegacija. Predhodnik te konference je bil 27 članski pripravljalni odbor ZN. Tudi v tem odboru je sedela jugoslovanska delegacija.

V zadnjih 40 letih, od 1920 do npr. 1960, v razdobju, za katero so ZN izračunali porast svetovnega prebivalstva, je prebivalstvo v Jugoslaviji naraslo za več kot 50 odstotkov. Še hitrejša je bila sprememba družbe v meščansko in industrijsko. „Zaslug“ za to nima komunističen režim kot tak, temveč gre za več ali manj naraven razvoj, ki mu je podvržena vsa zahodna in srednja Evropa. Komunistični režim je kriv padca števila kmečkega prebivalstva v državi v razdobju od 1945 do 1970, ko se je le-to znižalo od 75% na 37% celotnega prebivalstva. Prav smešen je v tem oziru izzvenel za strokovnjake član jugoslovanskega partijskega prezidija Veljko Vlahović, ko je na drugi partijski konferenci januarja 1972 izjavil, da so „za tak napredek (!) ZDA potrebovale 40 let, ZSSR 50 let in Zahodna Evropa okoli 100 let.“

879 NEUREJENIH MEST

V Jugoslaviji je danes 27.295 naselij, od katerih jih je 879 mogoče smatrati za mestna naselja. V teh prebivalstvo hitro narašča. Ljubljana je npr. narasla od 1945 do danes od 80.000 na skoro 300.000 prebivalcev, se pravi nad 350%, Beograd od 550.000 na 1.200.000 ljudi, se pravi nad 115%. Po vseh teh mestih je močno pomanjkljiva infrastruktura: ceste, vodovne naprave, odvodne naprave, električna napeljava, prevoz, javna kopalnica. Posledica: slabe stanovanjske in higijenske razmere.

VEDNO MANJ GOZDOV

V razdobju med 1939 in 1969 je industrija v Jugoslaviji narasla približno osemkrat. Večina industrij je zgrajenih v ali blizu obstoječih mestnih naselij. Na drugi strani pa je gospodarsko izsekavanje gozdov v Jugoslaviji zrediciralo gozdno površino v državi na minimum. Ob koncu 19. stoletja je bilo na področju Jugoslavije 30 odstotkov manj gozdnate površine, kakor na začetku istega stoletja, v sedanjem stoletju pa se je ta površina predvsem pod komunističnim režimom zmanjšala še za nadaljnjih 40 odstotkov. Gozdovi pa so najboljši obnovitelji zraka.

Zaradi zmanjšanja gozdne površine na eni strani in zaradi povečanja uporabe goriv in drugih kemikalij v industriji in prometu na drugi strani sta ozračje in voda v Jugoslaviji vedno bolj onesnažena.

Zdravju škodljivo onesnažen zrak imajo v Jugoslaviji že v 46 mestnih naseljih. V Beogradu terja npr. koncentracija škodljivih snovi v zraku nad sprejemljivim minimum najmanj 70 dni v letu. Onesnaženje zraka v Zagrebu presega sleherni higijenski standard, položaj v industrijskih naseljih kakor so Zenica, Bor in Trepča pa je še resnejši.

PLJUČNE BOLEZNI V SLOVENIJI

Učinek onesnaženega zraka na zdravje prebivalstva je razviden iz naraščanja pljučnih boleznih, konjunktivitisa in drugih boleznih, predvsem v srbskih mestih Bor, Trepča in Šabac ter v nekaterih mestih v Sloveniji. V industrijskih naseljih je umrljivost otrok zelo visoka, prav tako število rakovih in drugih obolenj na pljučih. Kroničen bronhitis postaja vsakdanji pojav v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani. V središču teh mest 43 prebivalcev na 1000 bolega na kroničnem bronhitisu: v Ljubljani ok. 4000, v Zagrebu ok. 10.000, v Beogradu ok. 15 tisoč. Za pljučnim rakom je n. pr. leta 1955 umrlo v Beogradu 11,8% ljudi, leta 1964 pa že 17,8%.

V Jugoslaviji tudi še niso rešili problema ropota. Ok. 70 odstotkov prebivalstva

(Sledi na 2. str.)

SLOVENC I P O S V E T U

Ing. Jože Sodja — umrl

23. septembra je umrl v St. Vincent Charity bolnišnici po dolgi bolezni 65 let stari Jožef Sodja, rojen v Bohinjski Bistrici v Sloveniji. V ZDA je prišel leta 1952 in je bil zaposlen kot električar pri Morrison Products Inc. Ing. Sodja je zapustil ženo Ano roj Slanovec, sinove Johna (Syracuse, N. Y.), Marie Ann (Davis, Kalif.), Josepha (San Jose, Kalif.) in Petra (Columbus, Ohio), ter vnuke Gregoryja, Andreje in Daniela. Prvotako brata Nicholasa, Maksa (v Venezueli), rev. Franca (Argentina), rev. Janeza (Nemčija). Pokojnik je bil član društva Presv. Srca Jezusovega st. 172 KSKJ, društva Najsvetejšega Imena in Marijine Legije pri Sv. Vidu. Pogreb je bil v sredo, 26. septembra.

BRAZILIJA — Sao Paulo

Srebrna poroka

18. avgusta sta praznovala v krogu otrok srebrno poroko Jože Mestnik in Marija, roj. Marn. Zunanja cerkvena slovesnost se je izvršila 9. 9. pri slovenski službi božji. Na ta dan sta srebrnoporocena v spremstvu treh sinov in hčere ter treh somaševalcev med petjem cerkvenega zbora ponovno prišla k oltarju, da obnovita zakonsko zvestobo. Z župnikom sta somaševala g. Alojzij Ilc in g. Alojzij pl. Atems, doma iz Slovenske Bistrice. Po maši je bilo praznovanje srebrne poroke v župnijski dvorani ob izredno lepi udeležbi rojakov.

Župnik Ludovik Ceglar se je svoje mu prijatelju in ožjem rojaku (oba sta iz Stične) ter njegovi dobri ženi zahvalil za usluge, ki sta si jih pridobila za slovensko versko skupnost. Vse od leta 1957 sta bila zvesta obiskovalca slovenske službe božje.

G. Jože, kakor že v Stični, tudi v Sao Paulo nenehno sodeluje pri cerkvenem pevskem zboru. Nešteto krat je župnik omogočil obiske Slovencev, raztresenih po širnem Sao Paulu, s tem da ga je vozil v svojem avtomobilu. Skupaj sta ponovno iskala rojake in jih vabila

k slovenski službi božji. Včasih brez uspeha, včasih uspešno, kot potrjuje naraščajoče število udeležencev pri maši za Slovence. Nekajkrat sta šla k rojakom v 100 km oddaljeno mesto Campinas, kjer je bilo mogoče vsaj enkrat (l. 1961) opraviti slovensko službo božjo za odnotne Slovence. S tem sta vsaj nekoliko spolnila željo škofa Rožmana, da bi tudi odnotni Slovenci imeli službo božjo v domačem jeziku. Hodila sta v mesta ABC, ki obkrožajo Sao Paulo. Ta mesta so Sao André, Sao Bernardo in Sao Caetano. Prvo je Jožetu še posebno poznano ker se je ob prihodu v deželo zatekel k podravnatelju odnotnega velepodjetja Firestone, g. Janezu Levarju, ki mu je dobil stanovanje in službo. Župnik je poudaril tudi njegovo uveljavljanje kot fotograf slovenske skupnosti. Čeprav to ni njegov poklic, se je v stroki zelo spopolnil. Slikal je vse pomembnejše dogodke, nastope in prireditve Slovencev: razglasitev župnije, prvo obhajilo, srebrne poroke, materinski dan, miklavževanje, sprevede narodnih noš in romanje. Diapozitive pokaže pozneje ob spremljavi ustreznih govorov ali pesmi.

Župnik je predstavil go. Marijo kot močno ženo, ki podpira tri vogle hiše in vzbuja pozornost s svojo skromnostjo, molčečnostjo, preudarnostjo, pridnostjo in nenehnim žrtvovanjem za družino. Najstarejši sin Jože že končuje univerzo, drugi sledijo na podobni poti.

Rednima naročnikova Svobodne Slovenije želi tudi uredništvo še veliko srečnih let.

PISMO IZ ZDA

Huntington, 17. septembra 1973.

Cenjeno uredništvo Svob. Slovenije! Po daljšem molku se zopet oglašam v Svob. Sloveniji s kratkim poročilom: Iz Argentine sem dobil žalostno poročilo o smrti prijatelje Mihata Meniča. Umrli je po operaciji v 66. letu starosti. Zapušča edinega sina in edino poročeno hčerko, brata Franca in družino. Za

časa mojega bivanja v Argentini sva skupaj delala kot mizarja pri stavbeni družbi „La Garetta“ na Pachecu. Dragi prijatelj, počivaj v miru v tuji zemlji, ker ti v domači ni bilo dano. Vsem preostalim moje soželje.

To poletje smo imeli v Z. D. A. hudo vročino, kakršne že 10 let ni bilo. Potili smo se tudi v senci, resnično so bili pravi pasji dnevi, brez katerih poletni ne gre.

Kot navadno vsako leto smo tudi letos dne 3. septembra praznovali delavski dan. Delavci imajo plačano dnevno, prireajo se veselice, zabave v prosti naravi in obiski, to traja tri dni; na žalost se je tudi letos v treh dneh praznovanja ubilo 559 oseb. Policija svatni šoferje, naj bodo previdni pri vožnji; že naprej prerokuje, koliko bo nesreč. Na žalost tudi vedno ugane. Nekaterim se zelo mudi na oni svet. Prehitro vozijo, brez potrebe prehitvevajo, nekateri so pa tudi v oblasti alkohola.

Mesec avgust je za nami, nastopil je september. Najlepši mesec v jeseni. Drevje se začne barvati, pogled na gozd je očarljiv. Drevje in grmovje zagori v raznih odtenkih barv. Jesen je lepa in dolga. S septembrom končajo tudi dopusti in pikniki. Avtobusi pričnejo zopet voziti učence v šole.

To leto nismo imeli na žalost farnege piknika, ker teren okoli nove cerkve še ni urejen, pač pa bomo imeli v oktobru vinskogratje v veliki in lepi cerkveni dvorani.

Letos nas je že drugič obiskal g. misijonar Wolbank. Z njim je prišel tudi naš g. župnik in g. Jenko, kar trije duhovniki. Marsikaj smo se pogovorili. Ob počitnicah je g. Wolbank obiskal več članov MZA. V juliju je bil tudi na misijonskem pikniku v Clevelandu. V članku pod zaglavjem „Misijonska srečanja in pomeniki“ poroča, da je bilo na pikniku dobička 2.383 dolarjev v korist misijonarjev. To je prvič, da so dosegli tako veliko vsoto.

Dosti zaslug za to ima g. Wolbank. Z njegovimi članki se misijonski sodelavci spoznavamo, čeravno eni le pisмено, ker se osebno zaradi daljav ne moremo sestajati.

Ob koncu lepo pozdravljam hčerke in njih družine, prijatelje in znance, in vse pri uredništvo Svob. Slovenije.

S spoštovanjem

Frank Želj

P. S. Oprostite napakam. 10. oktobra bom izpolnil 84 let; duševno sem še dobro razpoložen, le spomin me zapuša.

JAVNI NOTAP

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

gorazd marconetto pennini

decoraciones tel. 658-8802/85-4951
arquitectura belgrano 132
diseño industrial ramos mejía
dirección de obras y ejecución

OBVESTILA

SOBOTA, 6. oktobra 1973:

Slovenski pevski zbor Gallus pripravila koncert samo narodnih pesm. SKAD pripravlja v Slovenski hiši ob 18 avdiovizual z debato

NEDELJA, 7. oktobra 1973:

Velika sanmartinska tombola. V Slovenski hiši srečanje mladine iz Vel. Buenos Airesa. Po mladinski maši sestanek, na katerem govori Miloš Stare o narodnem prazniku.

NEDELJA, 14. oktobra 1973:

Naš dom v San Justo bo proslavil 17. obletnico zvezano z blagoslovitvijo družabnih prostorov; v popoldanskem delu pa s posebnostjo folklornih plesov v baletnem stilu.

ČETRTEK, 18. oktobra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 18.30 sestanek lige žena-Mati. Predavanje Adolfa Škerjanec o pokojniškem zavarovanju. Vabljeni tudi možje.

NEDELJA, 21. oktobra 1973:

V Slovenski hiši popoldne misijonska proslava ob 50-letnici „Kat. misijonov“. V Carapachayu celodnevna pomladanska prireditev.

ČERTEK, 25. oktobra 1973:

V Slovenski hiši ob 17 pripravila Zveza slovenskih mater in žena sestanek s predavanjem dr. Rudolfa Hanželiča: „Socialna vzgoja za sodobne razmere“.

SOBOTA, 27. oktobra 1973:

Proslava slovenskega narodnega praznika in dneva slovenske zastave v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. oktobra 1973:

Celodnevna prireditev v Rožmanovem zavodu v Adrogué.

V Zavetišču 30. obletnica Turjaka, Grčaric, ter ustanovitve slovenske domobranske vojske.

SOBOTA, 3. novembra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu jubilejni koncert Slovenskega pevškega zbora v San Martinu.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Slovenski buenosaireski oktob bo pel v slovenski radijski oddaji v nedeljo, 7. okt. ob 14.30 na radio Antartida. Vsi se še spominjamo njihovega uspelega koncerta v Slovenski hiši — in nekaj teh pesmi bodo zapeli v naši oddaji.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 1.149.713

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1973 za Argentino \$ 75.— (7.500.—) — Pri pošiljanju po pošti \$ 78.— (7.800.—). ZDA in Kanada 13 USA dol.; za Evropo pa 15 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

28. oktober

prireditev

v

ROŽMANOVEM ZAVODU

Adrogué

Seja referentov ZS bo 18. oktobra ob 20. uri v društvenih prostorih.

26. oktobra bo upravni svet ZS.

Vseslovenska tombola za izdajo slovenskih učnih knjig bo 2. decembra v Slomškovem domu.

29. OKTOBER

SLOVENSKI NARODNI PRAZNIK

in

DAN SLOVENSKE ZASTAVE

Slavje v soboto, 27. oktobra 1973 v Slovenski hiši

Spored: ob 19.00 — sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj za vse, ki so delali in se žrtvovali za slovenski narod;
ob 20.00 — v dvorani: Koroški večer;
ob 20.45 — slavnostna večerja.

Pripravljali odbor

Sodelujte pri izdaji Zbornika Svobodne Slovenije, najbolj reprezentativne knjige slovenskih izseljencev. Ne odlašajte. Naročite to knjigo in plačajte še pred izidom. Cena 70.— pesov. Za pošiljanje po pošti doplačilo (za Argentino) 5.—

ANU PEJSEM Č'MO ZAPET...

V soboto, 6. oktobra, ob 20

KONCERT NARODNIH PESMI

v Slovenski hiši

Vabi GALLUS

VELIKA IZBIRA NAJBOLJŠEGA POHIŠTVA

MUEBLES

LUKY

Frente Estación EZEIZA
Ruta 205
T. E. 295-1197

LUKA MILHARČIČ

Električni aparati

Izključni zastopniki: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall

Podružnice

CARLOS SPEGAZZINI
Avda. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO
Almafuerte 3230

V nedeljo, 14. oktobra

17. OBLETNICA NAŠEGA DOMA

V SAN JUSTU

S posebnim celodnevним programom, ki bo objavljen v prihodnji številki

DR. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

Zahtevajte določitev ure na
telefonu 49-5855 in 628-4188

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20